

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

06.06.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Udostępnienie konta w mediach społecznościowych w celu wyświetlenia reklam podlega VAT, interpretacja indywidualna DKIS z 29 kwietnia 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.19.2022.7.JSZ _____ 3

Definicja „nieruchomości” w świetle przepisów o spółce nieruchomościowej, interpretacja indywidualna DKIS z 6 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.523.2021.2.AW _____ 4

Udostępnienie konta w mediach społecznościowych w celu wyświetlania reklam podlega VAT, interpretacja indywidualna DKIS z 29 kwietnia 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.19.2022.7JSZ

W wydanej interpretacji organ podatkowy uznał, że udostępnianie przez użytkownika konta na platformie internetowej do wyświetlania reklam publikowanych w trakcie filmów przygotowywanych przez użytkownika, może stanowić działalność gospodarczą podlegającą VAT.

W opisie stanu faktycznego wnioskodawca wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie sprzedaży perfum i z tego tytułu jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT. Jednocześnie w celach hobbyistycznych prowadzi kanał informacyjny w mediach społecznościowych. Na kanale publikuje filmy recenzujące perfumy. W trakcie filmów prezentowane są reklamy – w tym zakresie wnioskodawca zawarł z firmą z siedzibą w Irlandii umowę na publikację reklam. Z tytułu udostępnienia kanału do wyświetlania reklam, wnioskodawca otrzymuje wynagrodzenie od firmy z Irlandii.

Przedmiotem pytania we wniosku o wydanie interpretacji była ocena przez DKIS, czy działalność polegająca na udostępnieniu konta w mediach społecznościowych w celu wyświetlania reklam, za co wnioskodawca otrzymuje wynagrodzenie podlega VAT i czy występuje konieczność rejestracji dla potrzeb VAT-UE.

DKIS wydając interpretację uznał, że działalność Wnioskodawcy jest podejmowana w celach zarobkowych dlatego podlega VAT. Jednocześnie, samo prowadzenie kanału internetowego nie stanowi działalności gospodarczej, dopiero udostępnianie powierzchni w celach reklamowych powinno być uznane za działalność gospodarczą – świadczenie usług elektronicznych. W rezultacie, skoro odbiorcą usług wnioskodawcy jest podmiot z siedzibą w Irlandii wnioskodawca powinien zarejestrować się dla potrzeb VAT-UE i z tego tytułu wykazać eksport usług w rozliczeniach VAT.

Komentarz eksperta

Media społecznościowe stały się bardzo popularnym narzędziem do komunikacji, bowiem ich zasięg jest szeroki i dociera do zróżnicowanej rzeszy odbiorców. W rezultacie media te stają się coraz częściej jednym

z kanałów sprzedaży produktów przez przedsiębiorców. Z tego też względu korzystanie z nich ma nie tylko wymiar prywatny do utrzymywania kontaktów/relacji, ale również biznesowy do generowania zysków.

Zatem, jeżeli dana osoba zamierza prowadzić kanał na popularnej platformie internetowej, w której będzie prezentować własne materiały, może stać się podatnikiem VAT. Bycie podatnikiem VAT jest związane z szeregiem obowiązków sprawozdawczych i koniecznością zapłaty VAT.

Najczęściej bowiem współpraca reklamowa z popularnym serwisem wiąże się z obowiązkiem rejestracji dla celów VAT (w tym dla potrzeb VAT-UE) i rozliczenia tzw. eksportu usług, jeżeli odbiorcą usługi jest podmiot spoza Polski prowadzący działalność gospodarczą – tak jak miało to miejsce w komentowanej interpretacji. Organ słusznie, w mojej ocenie, uznał, że wyświetlanie reklam ma znamiona działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy VAT i konieczna jest rejestracja dla celów VAT oraz VAT-UE.

Natomiast należy pamiętać, że gdyby odbiorcą świadczonych usług uznanych za elektroniczne (takich jak w powyższej interpretacji), byłby konsument spoza Polski, powstałaby konieczność rozliczenia VAT w państwie, w którym ten konsument ma miejsce zamieszkania.

W konsekwencji, podmiot taki byłby zobowiązany dla celów VAT do rejestracji w każdym państwie, w którym dany konsument ma miejsce zamieszkania, bowiem właśnie w tym państwie powstaje obowiązek wykazania sprzedaży usług i rozliczenia VAT. Alternatywnie, ustawodawca przewidział również możliwość rejestracji dla celów VAT w systemie OSS, który pozwala w jednym państwie UE rozliczyć VAT należny w każdym innym państwie członkowskim, za usługi elektroniczne świadczone na rzecz konsumentów.

Podsumowując, ze względu na coraz większą świadomość organów podatkowych, o czym świadczy chociażby omawiana interpretacja, każdy przyszły właściciel kanału internetowego powinien zorientować się w zakresie obowiązków podatkowych, w tym również w zakresie VAT, aby później

uniknąć negatywnych konsekwencji, a te mogą być bardzo dotkliwe. Takie działanie jest szczególnie istotne już na samym początku działalności, a nie w momencie gdy uzyskiwane przychody z tego tytułu są wysokie i przekraczają nasze zakładane oczekiwania.

SZYMON RAUT
DORADCA PODATKOWY

Definicja „nieruchomości” w świetle przepisów o spółce nieruchomościowej, interpretacja indywidualna DKIS z 6 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.523.2021.2.AW

DKIS w wydanej interpretacji indywidualnej stwierdził, że pojęcie „nieruchomość” w świetle definicji spółki nieruchomościowej zawartej w przepisach ustawy CIT, obejmuje wszelkie grunty, budynki albo ich części, bez względu na ich kwalifikację dla celów bilansowych. W konsekwencji, weryfikując spełnienie przesłanek uznania za spółkę nieruchomościową deweloper powinien uwzględniać wszelkie nieruchomości, nie wykluczając również tych przeznaczonych do sprzedaży (lokali mieszkalnych i niemieszkalnych) ujmowanych dla celów bilansowych jako produkty.

Powyższa interpretacja została wydana w następującym stanie faktycznym.

Wnioskodawca jest spółką deweloperską, która prowadzi działalność gospodarczą w zakresie budowy i sprzedaży lokali mieszkalnych i niemieszkalnych. Jak wskazał Wnioskodawca, aktywa Wnioskodawcy oraz jego spółek zależnych składają się łącznie z mniej niż 50% nieruchomości albo praw do nieruchomości. Taka struktura aktywów wynikała z założenia, że do obliczenia progu 50% wartości bilansowej aktywów pochodzących z nieruchomości nie uwzględnia się wartości urządzeń technicznych i maszyn, środków transportu, innych środków trwałych, zaliczek na środki trwałe w budowie, półproduktów i produktów w toku, produktów gotowych, towarów.

Wnioskodawca prosił DKIS o potwierdzenie, że nie posiada statusu spółki nieruchomo-

ściowej w świetle definicji określonej w art. 4a pkt 35 ustawy CIT.

W ocenie Wnioskodawcy, nie posiada on statusu spółki nieruchomościowej, bowiem nie została spełniona przesłanka dotycząca tzw. struktury aktywów (co najmniej 50% wartości bilansowej aktywów pochodzi pośrednio albo bezpośrednio z nieruchomości) oraz przesłanka uzyskiwania 60% przychodów podatkowych z przeniesienia własności, której przedmiotem są nieruchomości albo prawa do nieruchomości położonych w Polsce.

Według Wnioskodawcy, przy obliczaniu struktury przychodów uwzględnia się jedynie przychody ze sprzedaży nieruchomości stanowiących tzw. aktywa rzeczowe, aktywa obrotowe (np.: produkty) nie powiększają tego progu. Tym samym, Wnioskodawca jako deweloper, którego większość aktywów jest klasyfikowana jako towary, nie spełnia przesłanek do uznania za spółkę nieruchomościową. DKIS uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

Zgodnie ze stanowiskiem DKIS, ustawa CIT nie zawiera definicji nieruchomości, należy zatem mieć na względzie definicję zawartą w Kodeksie cywilnym, która obejmuje grunty, budynki trwale z gruntem związane albo części takich budynków.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie organu: *„W związku z tym należy przyjąć, że ustalając wartość bilansową nieruchomości trzeba uwzględnić zarówno te nieruchomości, które w bilansie ujęto jako aktywa trwałe jak i aktywa obrotowe (rzeczowe aktywa obrotowe). W konsekwencji, organ wskazał, że: „w sytuacji, gdy Spółka prowadzi działalność deweloperską pojęcie „nieruchomości” użyte w przepisie art. 4a pkt 35 lit. b obejmuje również nieruchomości będące przedmiotem sprzedaży w ramach tej działalności (produkty w ujęciu bilansowym), co oznacza, że oceniając spełnienie warunku przekroczenia 60% udziału przychodów z tytułu najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy, leasingu i innych umów o podobnym charakterze lub z przeniesienia własności, których przedmiotem są nieruchomości lub prawa do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 w ogóle przychodów należy brać pod uwagę przychody pochodzące z nieruchomości będących przedmiotem działalności deweloperskiej.”*

Komentarz eksperta

Komentowana interpretacja indywidualna DKIS jest jednym z pierwszych rozstrzygnięć organów dotyczących definicji spółki nieruchomościowej oraz pierwszą interpretacją indywidualną, która odnosi się bezpośrednio do deweloperów. Pomimo tego, że stanowisko przedstawione przez DKIS jest zdecydowanie negatywne dla podatników, nie ma istotnych przesłanek do stwierdzenia, że stoi ono w sprzeczności z przepisami ustawy CIT.

W mojej ocenie, szerokie ujęcie nieruchomości w wykładni zastosowanej przez DKIS jest zgodne z literalnym brzmieniem art. 4a pkt 35 ustawy CIT. Na podstawie obowiązujących przepisów trudno jest argumentować, że kwalifikacja danego składnika majątku podatnika jako nieruchomości w świetle przepisów o spółkach nieruchomościowych jest uzależniona od jego klasyfikacji dla celów bilansowych (np.: jako inwestycje, środki trwałe albo zapasy).

Przyjmując, że przez nieruchomość należy uznać zarówno aktywa trwałe, jak również aktywa obrotowe, niekonsekwencją byłoby uznanie, że nieruchomości przeznaczone do sprzedaży ujmowane dla celów bilansowych jako towary, nie stanowią nieruchomości w rozumieniu ww. przepisów.

Pozostaje pytanie, czy powyższe wnioski są zgodne z celem wprowadzenia przepisów o spółce nieruchomościowej, czy też są konsekwencją wprowadzenia nieprecyzyjnej definicji spółki nieruchomościowej do ustawy CIT.

Mając na względzie, że celem wprowadzenia przepisów o spółce nieruchomościowej

było ułatwienie pobierania podatku w Polsce od nieruchomości zbywanych w Polsce przez zagranicznych inwestorów, wydaje się, że organy podatkowe mogą stać na stanowisku, że ww. wykładnia jest zgodna z celem tych przepisów.

Komentowana interpretacja ma olbrzymie znaczenie dla deweloperów, ale może wpłynąć również na sytuację innych podatników, których istotną pozycję aktywów, pośrednio albo bezpośrednio, są nieruchomości. Przede wszystkim, stanowisko organów podatkowych może oznaczać dodatkowe obciążenia wynikające z obciążenia deweloperów oraz ich udziałowców (w przypadku spełnienia ustawowych przesłanek), obowiązkiem raportowania struktury udziałowej oraz posiadanych udziałów w spółce nieruchomościowej – za 2021 r. do dnia 30 września 2022 r.

Ponadto, w przypadku sprzedaży udziałów w spółce nieruchomościowej przez nierezydenta, konieczne może okazać się pełnienie przez spółkę deweloperską funkcji płatnika podatku dochodowego od osób prawnych od dochodu uzyskanego z tej sprzedaży.

Biorąc pod uwagę praktyczne konsekwencje stanowiska przedstawionego przez DKIS w interpretacji indywidualnej z 6 maja 2022 r. dla deweloperów oraz innych podatników, możemy spodziewać się kolejnych rozstrzygnięć organów podatkowych oraz sądów administracyjnych w najbliższym czasie.

MAGDALENA JAKUBOWSKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Opłata tytułem partycypacji inwestora w kosztach rozbudowy infrastruktury wodociągowo-kanalizacyjnej podlega opodatkowaniu VAT jako odpłatne świadczenie usługi, wyrok WSA w Gdańsku z 25 maja 2022 r., sygn. I SA/GD 1445/21	7
Skutki podatkowe w VAT wystawienia fałszywej faktury z danymi spółki przez jej pracownika, postanowienie NSA z 26 maja 2022 r., sygn. I FSK 1212/18	7
Zastosowanie właściwego kursu dla przeliczenia kwot wyrażonych w walutach obcych w sytuacji dokonywania korekty przychodów i kosztów, wyrok NSA z 25 maja 2022 r., sygn. II FSK 2530/19	7
Opłata od środków spożywczych w zakresie definicji substancji występujących naturalnie w napoju oraz sposobu obliczania opłaty za napoje z sokiem oraz napoje z kawą, wyrok WSA w Poznaniu z 27 maja 2022 r., sygn. I SA/PO 821/21	7
Przesłanki objęcia opłatą od środków spożywczych produktów, w tym także napojów i syropów ujętych w PKWiU 10.32, 10.89 oraz dziale 11, w których składzie znajduje się co najmniej jedna z substancji, o których mowa w art. 12a ust. 1 ustawy o zdrowiu publicznym (UZP), wyrok WSA w Poznaniu z 26 maja 2022 r., sygn. I SA/PO 814/21	8
Ustalenie momentu do skorzystania ze zwolnienia od podatku dochodowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, wyrok WSA w Krakowie z 25 maja 2022 r., sygn. I SA/KR 71/22	8

Opłata tytułem partycypacji inwestora w kosztach rozbudowy infrastruktury wodociągowo-kanalizacyjnej podlega opodatkowaniu VAT jako odpłatne świadczenie usługi, wyrok WSA w Gdańsku z 25 maja 2022 r., sygn. I SA/GD 1445/21

Partycypacja inwestora w kosztach rozbudowy infrastruktury wodociągowo-kanalizacyjnej, dokonywanej przez spółkę komunalną, spowoduje wystąpienie obustronnego, wzajemnego świadczenia, które stanowi świadczenie usługi.

Zatem, kwota opłaty partycypacyjnej, otrzymana przez spółkę od inwestora tytułem partycypacji tego inwestora w kosztach rozbudowy infrastruktury wodociągowo-kanalizacyjnej, podlegać będzie opodatkowaniu VAT jako odpłatne świadczenie usługi (na podstawie art. 8 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT).

Skutki podatkowe w VAT wystawienia fałszywej faktury z danymi spółki przez jej pracownika, postanowienie NSA z 26 maja 2022 r., sygn. I FSK 1212/18

Niniejszym postanowieniem NSA skierował pytanie prejudycjalne do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zadając następujące pytania prejudycjalne:

1. Czy art. 203 Dyrektywy 112 należy rozumieć w ten sposób, że w sytuacji gdy pracownik podatnika VAT wystawił fałszywą fakturę z wykazanim podatkiem VAT, na której wykazał dane pracodawcy jako podatnika, bez jego wiedzy i zgody, za osobę, która wykazuje VAT na fakturze, zobowiązaną do zapłaty VAT należy uznać:

- podatnika VAT, którego danymi bezprawnie posłużono się w treści faktury, czy też
- pracownika, który bezprawnie wykazał VAT na fakturze, wykorzystując dane podmiotu będącego podatnikiem VAT?

2. Czy dla odpowiedzi kogo uznać w rozumieniu art. 203 ww. dyrektywy za osobę, która wykazuje VAT na fakturze, zobowiązaną do zapłaty VAT w okolicznościach jak w punkcie 1, istotnym jest czy podatnikowi VAT zatrudniającemu pracownika, który bezprawnie wykazał na fakturze VAT dane zatrudniającego go po-

datnika, można zarzucić brak należytej staranności w nadzorze nad pracownikiem?

Zastosowanie właściwego kursu dla przeliczenia kwot wyrażonych w walutach obcych w sytuacji dokonywania korekty przychodów i kosztów, wyrok NSA z 25 maja 2022 r., sygn. II FSK 2530/19

Dla potrzeb skorygowania przychodu w CIT kwoty wyrażone w walucie obcej w zbiorczych fakturach korygujących wystawianych przez spółkę, spółka powinna przeliczać po średnim kursie NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wystawienia zbiorczej faktury korygującej.

Dla potrzeb skorygowania kosztu w CIT kwoty wyrażone w walucie obcej w zbiorczych fakturach korygujących otrzymywanych przez spółkę, spółka powinna przeliczać po średnim kursie NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wystawienia zbiorczej faktury korygującej.

Opłata od środków spożywczych w zakresie definicji substancji występujących naturalnie w napoju oraz sposobu obliczania opłaty za napoje z sakiem oraz napoje z kawą, wyrok WSA w Poznaniu z 27 maja 2022 r., sygn. I SA/PO 821/21

Przedmiot opłaty od środków spożywczych określony został w art. 12a ust. 1 i art. 12b ust. 1 ustawy o zdrowiu publicznym (UZP). Ustawodawca wyłączył z zakresu tej opłaty napoje, które zawierają wymienione w art. 12a ust. 1 substancje, które występują w nich naturalnie. Dla objęcia napoju opłatą kluczowe znaczenie ma „dodanie” tych substancji, co wynika wprost z językowej wykładni art. 12a ust. 1 UZP. Substancje te mogą być dodane do napoju, w którym nie występują naturalnie lub do napoju, w którym naturalnie występują (jak w okolicznościach niniejszej sprawy).

Językowa wykładnia powołanych przepisów uzasadnia wniosek organu, że pojęcie „zawartość cukrów” odnosi się do łącznej sumy wszystkich cukrów znajdujących się w napoju, a więc zarówno pochodzenia naturalnego jak i dodatków, o których mowa w art. 12a ust. 1 pkt 1 przedmiotowej ustawy.

Przesłanki objęcia opłatą od środków spożywczych produktów, w tym także napojów i syropów ujętych w PKWiU 10.32, 10.89 oraz dziale 11, w których składzie znajduje się co najmniej jedna z substancji, o których mowa w art. 12a ust. 1 ustawy o zdrowiu publicznym (UZP), wyrok WSA w Poznaniu z 26 maja 2022 r., sygn. I SA/PO 814/21

Przepis art. 1 ust. 1a UZP nie oznacza, że opłacie podlegają wyłącznie produkty gotowe do spożycia, ale że w produkcie gotowym do spożycia muszą być zawarte określone substancje (wskazane w art. 12a ust. 1 ustawy). Tym samym, za napój w świetle art. 12b ust. 1 UZP należy uznać również środki spożywcze przeznaczone do przygotowania napoju do bezpośredniego spożycia dopiero po obróbce np. rozcieńczeniu lub połączeniu z innymi składnikami w dystrybutorze.

Źródłem informacji o substancjach, ze względu na których zawartość napój podlega opłacie od środków spożywczych, jest ogólnodostępna, uregulowana odrębnymi przepisami etykieta, zawierająca jednoznacznie określone przepisami rozporządzenia nr 1169/2011 informacje.

Ustawodawca nie przewidział możliwości korekty informacji i zwrotu opłaty od środków spożywczych, w przypadku zwrotu napojów, a jedynie możliwość pomniejszenia kwoty opłaty należnej o kwotę opłaty naliczonej od napojów zwróconych w informacji w sprawie wysokości opłaty od środków spożywczych składanej zgodnie z art. 12g ust. 1 pkt 1 ww. ustawy.

Wyłączenie z opłaty, zgodnie z art. 12b ust. 2 pkt 5 i 6 UZP, odnosi się do zawartości w napojach cukrów. Kofeina jest natomiast obok cukrów innym dodatkiem, z którego wystąpieniem ustawa wiąże obowiązek uiszczenia opłaty od środków spożywczych. Zatem, mimo iż napój spełnia wymogi do zastosowania zwolnienia o którym mowa w art. 12b ust. 2 pkt 5 i 6, to jednak z uwagi na zawartość w nim kofeiny będzie podlegał opłacie od środków spożywczych.

Tym samym należy stwierdzić, że dla napojów w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego bądź

jest roztworem węglowodanowo-elektrolitowym, o którym mowa w rozporządzeniu nr 432/2012, a zawartość cukru w tych wyrobach przekracza 5 g/100 ml i zawiera taurynę lub kofeinę, wysokość opłaty wynosi odpowiednio (i) 0,05 zł za każdy gram cukrów powyżej 5 w 100 ml napoju, (ii) 0,10 zł za dodatek kofeiny lub tauryny w przeliczeniu na litr napoju.

Natomiast dla napojów, w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego danego wyrobu bądź wyrób jest roztworem węglowodanowo-elektrolitowym, o którym mowa w rozporządzeniu nr 432/2012, a zawartość cukru w tych wyrobach nie przekracza 5 g/100 ml i zawiera taurynę lub kofeinę, wysokość opłaty wynosi 0,10 zł za dodatek kofeiny lub tauryny w przeliczeniu na litr napoju.

Przepis art. 12b ust. 2 UZP zawiera dwie grupy wyłączeń z opłaty, tj. napoje będące wyrobami medycznymi, suplementami diety, żywnością specjalnego przeznaczenia, akcyzowymi, w których na pierwszym miejscu w wykazie składników jest mleko – w przypadku tych grup napojów nie badamy zawartości substancji, których dodatek powoduje obowiązek zapłaty opłaty. A także napoje z pkt 5 i 6, w przypadku których przepis odnosi się wyłącznie do zawartości cukrów. W tej grupie wyłączeń dodatek kofeiny lub tauryny rodzi obowiązek zapłaty opłaty od środków spożywczych w wysokości 0,10 zł w przeliczeniu na 1 litr napoju.

Ustalenie momentu do skorzystania ze zwolnienia od podatku dochodowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, wyrok WSA w Krakowie z 25 maja 2022 r., sygn. I SA/KR 71/22

Dla ustalenia momentu, od którego spółka będzie uprawniona do stosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, bez znaczenia pozostaje moment uzyskania przez nią dochodu z realizowanej inwestycji.

Istotny jest natomiast moment, w którym spółka poniesie koszty na realizację inwestycji, co wynika jednoznacznie z § 9 ust. 1 rozporządzenia RM z 28 sierpnia 2018 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej niektórym przedsiębiorcom na realizację nowych inwestycji.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Wydatki ponoszone przez lidera konsorcjum przenoszone na członków konsorcjum nie podlegają opodatkowaniu VAT. Skutki podatkowe w VAT nieodpłatnego przekazania inwestycji na rzecz zarządu dróg , interpretacja indywidualna DKIS z 23 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.176.2022.4.KO	10
Przesłanki opodatkowania poręczenia na gruncie ustawy CIT , interpretacja indywidualna DKIS z 24 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.109.2022.1.EJ	10
Ustalenie miejsca świadczenia usług wytwarzania oprogramowania , interpretacja indywidualna DKIS z 10 maja 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.69.2022.2.RST	11
Kwestia opodatkowania VAT rekompensaty całkowitej otrzymanej od miasta na realizację zadania w zakresie utrzymania porządku oraz urządzeń sanitarnych , interpretacja indywidualna DKIS z 20 maja 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.257.2022.1.ŻR	11
Przesłanki skorzystania ze zwolnień z art. 24n ust. 1 i art. 24o ust. 1 ustawy CIT w odniesieniu odpowiednio do dywidend i przychodów ze zbycia udziałów (akcji) spółek zależnych , interpretacja indywidualna DKIS z 24 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.96.2022.2.DP	12
Przesłanki zastosowania uprawnienia, o którym mowa w art. 28o ust. 2 pkt 1 ustawy CIT , interpretacja indywidualna DKIS z 23 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.16.2022.1.BJ	12

Wydatki ponoszone przez lidera konsorcjum przenoszone na członków konsorcjum nie podlegają opodatkowaniu VAT. Skutki podatkowe w VAT nieodpłatnego przekazania inwestycji na rzecz zarządu dróg, interpretacja indywidualna DKIS z 23 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.176.2022.4.KO

W przypadku, gdy mamy do czynienia z sytuacją przeniesienia przez lidera konsorcjum na członków konsorcjum - według przyjętego klucza podziału - kosztów (które nie dotyczą dostawy towarów lub świadczenia usług), to czynność ta pozostaje poza zakresem opodatkowania VAT i nie powinna zostać udokumentowana fakturą.

Tym samym, fakturą powinna być udokumentowana wyłącznie odsprzedaż towarów i usług, a nie rozliczenie wszelkich poniesionych kosztów w związku z realizacją projektu w przypadającym udziale procentowym w konsorcjum.

Podobnie sytuacja wygląda po stronie rozliczenia przychodów. Samo „rozliczenie przychodów” nie może podlegać opodatkowaniu, lecz dostawa towarów i świadczenie usług zrealizowane przez lidera konsorcjum w celu wspólnego wykonania zadania.

Tym samym, lider konsorcjum nie jest zobowiązany do wystawiania faktur z tytułu „rozliczenia przychodów i kosztów”. W związku z powyższym, wydatki przenoszone przez lidera konsorcjum na członków konsorcjum mogą być dokumentowane innymi dokumentami księgowymi, w tym chociażby notami księgowymi.

Przekazania nakładów poniesionych na inwestycję nie można rozpatrywać w kategorii dostawy towarów. Po zakończeniu inwestycji związane z nimi nakłady inwestycyjne poniesione przez konsorcjum zostaną przekazane nieodpłatnie na rzecz Zarządu Dróg. Przekazania infrastruktury nie można uznać za dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ustawy VAT. Zatem, czynność ta stanowić będzie świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ustawy VAT.

Z uwagi natomiast na fakt, że opisane przekazanie nastąpi nieodpłatnie, kwestia uznania tej czynności za odpłatne świadczenie usług podlegające opodatkowaniu VAT, powinna być rozważana na podstawie przepisów art. 8 ust. 2 ustawy VAT. Uwzględniając powyższe należy, że w przedmiotowej sprawie nieodpłatne przekazanie na własność Zarządu Dróg nakładów związanych z realizacją inwestycji, stanowić będzie nieodpłatne świadczenie

usług, jednakże czynność ta nie będzie spełniała wskazanej w art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy VAT, przesłanki do objęcia jej opodatkowaniem.

Aby nieodpłatne świadczenie usług podlegało opodatkowaniu – jak wskazano – świadczenie tych usług musi się odbyć bez związku z potrzebami prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej. W przedmiotowej sprawie nieodpłatne przekazanie nakładów związanych z inwestycją będzie miało związek z prowadzoną działalnością gospodarczą konsorcjum (lidera i członków konsorcjum). Realizacja inwestycji umożliwi konsorcjum usprawnienie świadczenia usług/dostawy towarów na rzecz kontrahentów, jak również poprawi bezpieczeństwo pracowników oraz pracowników kontrahentów dojeżdżających do firm konsorcjantów.

Dodatkowo, inwestycja przyczyni się do wzrostu wartości gruntów konsorcjantów. Podsumowując, nieodpłatne przekazanie Zarządowi Dróg (właścicielowi drogi wojewódzkiej) inwestycji, nie będzie stanowiło czynności podlegającej opodatkowaniu VAT.

W przedmiotowej sprawie zachodzi związek przyczynowo-skutkowy między wydatkami poniesionymi na realizację inwestycji, która zostanie przekazana następnie na rzecz Zarządu Dróg oraz czynnościami opodatkowanymi VAT lidera konsorcjum. Zważywszy zaś, że jak wynika z opisu zdarzenia przyszłego, faktury z tytułu nakładów poniesionych na inwestycję będą wystawiane na rzecz lidera konsorcjum, będącego czynnym zarejestrowanym podatnikiem VAT, to tylko lider konsorcjum będzie upoważniony do dokonania odliczeń podatku naliczonego przy ponoszeniu wydatków na budowę Inwestycji, udokumentowanych tymi fakturami.

Przesłanki opodatkowania poręczenia na gruncie ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 24 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.109.2022.1.EJ

Warunkiem uznania poręczenia za odpłatne jest powstanie zobowiązania o określonej wartości (po stronie spółki otrzymującej poręczenie) i należności (po stronie spółki udzielającej poręczenia) z tytułu odpłatności za udzielone poręczenia.

W związku z powyższym, skoro spółka dokonuje corocznego naliczenia opłaty z tytułu świadczeń związanych z udzieleniem przez spółkę poręczeń dla podmiotów będących w strukturach grupy kapitałowej to powinna rozpoznać przychód w wysokości opłaty za udzielone poręczenia.

Ustalenie miejsca świadczenia usług wytwarzania oprogramowania, interpretacja indywidualna DKIS z 10 maja 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.69.2022.2.RST

Usługi wytwarzania oprogramowania będą świadczone przez osobę fizyczną na rzecz kontrahenta (podatnika) z siedzibą i stałym miejscem prowadzenia działalności w Wielkiej Brytanii. Usługa ta wykonywana będzie na rzecz siedziby (głównego miejsca prowadzenia działalności kontrahenta) w Wielkiej Brytanii. Jednocześnie do świadczonych usług wytwarzania oprogramowania nie znajdują zastosowania szczególne zasady ustalania miejsca świadczenia usług.

Zatem, do świadczonych usług na rzecz kontrahenta zastosowanie znajdzie ogólna zasada ustalania miejsca świadczenia wyrażona w art. 28b ust. 1 ustawy VAT, zgodnie z którą miejscem świadczenia usług w przypadku świadczenia usług na rzecz podatnika w rozumieniu art. 28a ustawy VAT, jest miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej.

Tym samym, przedmiotowe usługi wytwarzania oprogramowania świadczone na rzecz kontrahenta z Wielkiej Brytanii nie będą podlegały opodatkowaniu w Polsce, lecz w kraju, w którym kontrahent posiada siedzibę działalności gospodarczej zgodnie z przepisami prawa podatkowego obowiązującymi w kraju siedziby kontrahenta, tj. w Wielkiej Brytanii.

Kwestia opodatkowania VAT rekompensaty całkowitej otrzymanej od miasta na realizację zadania w zakresie utrzymania porządku oraz urządzeń sanitarnych, interpretacja indywidualna DKIS z 20 maja 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.257.2022.1.ŻR

Pomiędzy płatnością, którą spółka otrzymuje w ramach rekompensaty od miasta, a świadczeniem na rzecz miasta, zachodzi związek bezpośredni, bowiem płatność następuje w zamian za to świadczenie. Spółka otrzymując od miasta rekompensatę, otrzymuje zindywidualizowaną korzyść, a otrzymane świadczenie pozostaje w bezpośrednim związku z czynnościami, których dokonuje spółka na rzecz miasta.

Spółka, podejmując się realizacji opisanego zadania, zwalnia miasto w istocie z określonych prawem obowiązków, czyni to jednak za wynagrodzeniem w rozumieniu przepisów o VAT – miasto osiąga więc wymierną korzyść. Spółka co prawda zobowiązała się wykonywać czynności związane z realizacją zadania własnego miasta, jednak jako odrębny podmiot posiadający status podatnika VAT.

Spółka sama nie wchodzi w skład administracji samorządowej, lecz prowadzi niezależną działalność gospodarczą. Stopień zależności spółki od miasta nie może automatycznie przesądzać o braku możliwości uznania powierzonego spółce zadania własnego miasta za podlegające opodatkowaniu VAT, jako odpłatne świadczenie usług.

W kontekście powyższego, na gruncie ustawy VAT, otrzymywane z tytułu realizacji opisanych we wniosku usług świadczenie pieniężne określone przez strony umownie jako rekompensata całkowita, stanowi dla spółki zapłatę za świadczone przez nią usługi. A zatem czynności, które spółka zobowiązała się wykonywać na rzecz miasta, realizując powierzone zadanie własne miasta w zamian za otrzymaną rekompensatę, stanowią określone w art. 8 ust. 1 ustawy VAT, odpłatne świadczenie usług, podlegające opodatkowaniu na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT. Jednocześnie, otrzymana rekompensata stanowi element podstawy opodatkowania w rozumieniu art. 29a ust. 1 ustawy VAT.

Ponadto, ustalone w ramach umowy powierzenia okresy rozliczeniowe - czy to miesięczne czy roczne - nie mogą determinować sposobu ich rozliczenia na gruncie VAT. Istotna w analizowanej sprawie jest kwestia, iż należna spółce rekompensata jest konsekwencją wykonywania w określonym przedziale czasowym danych świadczeń w zakresie utrzymania porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych.

Reasumując, rekompensata całkowita, którą spółka otrzymuje od miasta w związku z wykonywaniem powierzonego przez miasto zadania własnego miasta, podlega opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, a tym samym stanowi podstawę opodatkowania VAT w rozumieniu art. 29a ust. 1 ustawy VAT.

Przesłanki skorzystania ze zwolnień z art. 24n ust. 1 i art. 24o ust. 1 ustawy CIT w odniesieniu odpowiednio do dywidend i przychodów ze zbycia udziałów (akcji) spółek zależnych, interpretacja indywidualna DKIS z 24 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.96.2022.2.DP

Możliwość zastosowania preferencji wynikających z reżimu holdingowego każdorazowo powinna być rozpatrywana w odniesieniu do konkretnej relacji zachodzącej między „spółką holdingową” a daną „spółką zależną”. Świadczy o tym treść przepisów art. 24n ust. 1 oraz w art. 24o ust. 1 ustawy CIT. W niniejszej sprawie spółka akcyjna będzie spełniać definicję spółki holdingowej w rozumieniu art. 24m pkt 2 ustawy CIT, w stosunku do spółek zależnych innych niż spółki X, natomiast spółki zależne opisane we wniosku stanowią krajowe spółki zależne, o których mowa w art. 24m pkt 1 ustawy CIT oraz zagraniczne spółki zależne, których mowa w art. 24m pkt 4 ustawy CIT.

Odnosząc się zatem do możliwości skorzystania przez spółkę akcyjną ze zwolnienia z CIT w wysokości 95% kwoty dywidend otrzymanych przez spółkę holdingową od krajowej spółki zależnej lub zagranicznej spółki zależnej, o którym mowa w art. 24n ust. 1 ustawy CIT, wskazać należy, że spółka jest uprawniona do skorzystania z ww. zwolnienia z uwzględnieniem warunków przewidzianych w art. 24n ust. 3 i art. 24n ust. 4 ustawy CIT.

W odniesieniu natomiast do możliwości skorzystania przez spółkę akcyjną z preferencji, o której mowa w art. 24o ust. 1 ustawy CIT, w stosunku do spółek zależnych innych niż spół-

ki X, należy wskazać, że spółka spełniła warunki o których mowa w art. 24o ust. 1 i ust. 3 ustawy CIT, więc może skorzystać ze zwolnienia z CIT dochodów ze zbycia udziałów lub akcji krajowej spółki zależnej lub zagranicznej spółki zależnej na rzecz podmiotu niepowiązanego.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy zgodzić się ze spółką, że będzie ona wypełniała definicję „spółki holdingowej” przewidzianą w art. 24m pkt 2 ustawy CIT, a co za tym idzie, będzie uprawniona do skorzystania ze zwolnień przewidzianych w art. 24n ust. 1 i art. 24o ust. 1 ustawy CIT w odniesieniu odpowiednio do dywidend i przychodów ze zbycia udziałów/akcji dotyczących spółek zależnych.

Przesłanki zastosowania uprawnienia, o którym mowa w art. 28o ust. 2 pkt 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 23 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.16.2022.1.BJ

Skoro wnioskodawca jest małym podatnikiem i realizował proinwestycyjną strategię rozwoju poprzez wzrost wydatków na cele inwestycyjne w kwocie nie mniejszej niż przewiduje to art. 28g ust. 1 pkt 1 ustawy CIT (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2021 r.), to zgodnie z art. 28o ust. 2 ustawy CIT, może zastosować stawkę podatku w wysokości 10%.

W związku z powyższym, należy zgodzić się ze stanowiskiem, że spółce przysługuje uprawnienie, o którym mowa w art. 28o ust. 2 pkt 1 ustawy CIT, tzn. spółka do podstawy opodatkowania za 2021 r. ustalonej od dochodu z tytułu zysku netto może zastosować stawkę podatku w wysokości 10%.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Raclawickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl